



### Failure to kasher/tovel

Initial Status	Example	Prescription
Unused	-	Tovel
Used for cold	Cups, pitchers	Rinse and Tovel
Used for hot	Pots	Hagalah and Tovel
Used with fire	Spits	Libun and Tovel

- If you used the vessel before kashering/toveling:
  - View 1 – The food is prohibited, because even a flawed absorbed taste (*taam lifgam*) is prohibited
  - View 2 – The food is permitted, because *taam lifgam* is permitted<sup>1</sup>
- Brief note on how the leniency of *taam lifgam* is implemented
  - Q: If *taam lifgam* is permitted, when did the Torah require kashering the vessel from Midian?
    - (76a) A: Because of vessels that had been used that day.
  - Q: Then let the vessels be permitted after that first day?
    - A: We are worried about mixing up the vessels
  - Q: So why does the other view prohibit food cooked in these vessels, which were *taam lifgam*?
    - A: The first-day vessel may also be *lifgam* and yet the Torah prohibits it, so *taam lifgam* is clearly not grounds to permit.
- Four added issues:
  - Isn't the argument that Midian was only about same-day vessels a stretch? (See Avodah Zarah 67b)
  - Is tevillah first or kashering first? (Tosafot, Aruch haShulchan)
  - What if I prepared food in a utensil before tevillah? (Tosafot, Aruch haShulchan)
  - Could waiting through the night create *taam lifgam*? (Rashi, Tosafot, and see Yoreh Deah 103:7)

### What degree of kashering is needed for a roasting spit?

- Rav Amram's problem for Rav Sheshet:
  - We said the spit needs *libun*
  - But regarding korbanot we say to kasher a spit to prevent *notar* via *hagalah*!
- A1a – Rav Sheshet: In korbanot, the absorbed material was permitted at the time<sup>2</sup>
  - Rabbah: But when you remove it, the material is prohibited!
- A2 – Rabbah: This isn't about kashering, it's a separate rinsing requirement from Vayikra 6:21
  - Abbaye: But rinsing is cold; *hagalah* is hot!
- A3 – Abbaye: You actually need both *libun* and *hagalah*, and the two sources complement each other<sup>3</sup>
  - Rava: Then the gemara should have mentioned both actions in just one case!
- A4 – Rava: Korbanot are lenient because the korban absorption is re-cooked daily, never becoming *notar*.
  - Q1: That works for a *shelamim*, which has two days, but a *chatat* is prohibited by the next day!
    - A: They always cook a *shelamim* after a *chatat* on the same day, so that it gets an extra day.
  - Q2: Then why bother doing *hagalah* at all?
    - Good question.

### א. שו"ע יורה דעה קכב:ו

סתם כלי עו"ג הם בחזקת שאינם בני יומן, לפיכך אם עבר ונשתמש בהם קודם הכשר, התבשיל מותר... אף על פי כן אסור לומר לעובד כוכבים: בשל לי ירקות בקדרתך, וכן לא יאמר לו: עשה לי מרקחת, שכל האומר: בשל לי, הרי הוא כאלו בישל בידיו...

<sup>1</sup> We follow this in Shulchan Aruch Yoreh Deah 122:6

<sup>2</sup> So what? (Ramban here; Encyclopedia Talmudit Vol 8)

<sup>3</sup> In context, Iyov 36:31 is saying that Gd's thunder informs us about Gd

## ב. דברים יד:כא

לא תאכלו כל נבלה, לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה, או מכר לנכרי...

## ג. ערוך השולחן יורה דעה סימן קכ"ז

אסור להשתמש בכלי קודם הטבילה, ואם עבר והשתמש בכלי בלא טבילה לא נאסר מה שנשתמש בו, ויטבילנו עוד. והטעם שלא נאסר מה שנשתמש בו דהא אפילו בכלי מבליעת איסור בן יומו כשישמש בה היתר בצונן לא נאסר המאכל, והכא אפילו חמין כצונן דמי דהא אין כאן בליעת איסור, אלא הוא מצוה בעלמא שהתורה צותנו. ואף על גב דלשון הש"ס שם משמע דדמי להגעלה וליבון ע"ש, מ"מ הסכימו כל רבותינו דאין המאכל נאסר בתשמיש שקודם הטבילה.

וכן בכלים אסורים שנלקחין מן העכו"ם דצריכין הגעלה או ליבון וטבילה ומשמע מלשון הש"ס שם דהטבילה צריך דווקא אחר ההכשר, הסכימו כל רבותינו דוודאי לכתחלה צריך לעשות כן ובדיעבד אפילו הטביל קודם הגעלה וליבון מותר. [תוס' שם ד"ה מגעילין ורא"ש] וכן מפורש בירושלמי דאין המאכל נאסר בתשמיש שקודם הטבילה:

## ד. חידושי הרמב"ן מסכת עבודה זרה דף עו עמוד א

כשבלע האיסור עדיין לא היה שמו עליו, שלא היה נקרא נותר, ולאחר שהוא בלוע הוא שחל עליו שם זה, ואין איסור נותר חל על בלוע אלא במה שהוא ראוי לפלוט על ידי הגעלה שהיא בליעה גדולה שיהא בה נותן טעם... אבל חמץ בפסח כיון שהיה שמו עליו וממשו של חמץ בלוע, מהשתא נמי איסורא בלוע ליאסר בפסח...

## ה. אנציקלופדיה תלמודית כרך ח, הגעלה

והרי זה כדין נ"ט-בר-נ"ט של היתר שאמרו בדגים שעלו בקערה של בשר שמותר לאכלם בחלב, מפני שאין איסור חדש של בשר בחלב חל על טעם קלוש כזה.

## ו. ויקרא ו, יח-כא

(יח) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת הסטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט הסטאת לפני ד' קדש קדשים הוא: (יט) הפהן המסטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בהצצר אהל מועד: (כ) פל אשר יגע בקשרה קדש ואשר יזה מדמה על הפגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: (כא) וכלי קרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק וישטף במים:

## ז. חידושי הריטב"א מסכת עבודה זרה דף עו עמוד א

אלא אמר רבא מאי "הגעלה" דקתני? מריקה ושטיפה. פירוש דוודאי ליבון בעי, והתם לא איירי בה תנא דהא פשיטא דלא גרע מגיעולי גוים דקתני הכא, ולא קתני התם אלא מה שהוסיף הכתוב בכלי שרת לעשות בהן מריקה ושטיפה מפני מעלתם, ומצות המלך היא בקדשים.